

ЯРОСЛАВ ХАШЕК

БИТКА С АРМИЯТА НА СПАСЕНИЕТО

Превод от чешки: Светомир Иванчев, Стефан Бошнаков, Василена
Мирчева, 1998

chitanka.info

I.

Господин Чарлс Ларсон, командир на Армията на спасението в Чехословакия, изпрати до централния бюлетин трогателно съобщение за рубриката „Международни новини“: „Южна Африка. Подполковник Смит, който от 30 години работи сред местното население, е бил изяден заедно с двама офицери, негови помощници, от 17 отскоро покръстени доброволци. По този начин успял да покаже на цял свят, че любовта към религията има и практическа стойност.“

Господин командирът беше в мрачно настроение. В Южна Африка туземци изяждат подполковници, че и офицери, а тук, в Чехословакия, търговията с души е направо мизерна. На Свети Силвестър от обед нататък имаше войнишко събиране. Наложиха се да отворят всички прозорци — така вонеше на ром. Обществената изява приключиха след полунощ няколко особи, които бяха задържани за пиянство.

На Нова година сред редиците на покаяващите се бяха коленичили десетина души, от чиито джобове стърчаха гърлата на бутилки коняк.

В неделя капитан Пивонка отиде в Пардубице, в което според слуховете единайсет души търсели спасение на душите си. Накрая излезе, че им трябвали пари за кръчма.

На 31 декември от Швеция пристигна капитанката Блеуда Хелспонг да помага в работата. Още с идването си научи песента: „Наливайте, пантери!“

Работата в Словакия започна на седми януари, а на девети пристигна телеграма, че водачът на похода си поръчал в Скалице 3 хектолитра вино за сметка на Армията на спасението.

Капитан Хънт се върнал в родната си Англия да се лекува.

На поручик Кукач му изчезнали униформените панталони, разправят, че ги сменил за мармалад, който раздал на бедните деца, и сигурно така е станало.

На втория ден от Коледа младежката лига изпрати във Винохради сержантката Либуше Аронова, която рецитирала наизуст 38 стихотворения и разнообразила празничната програма със свирене на пиано и пеене, вследствие на което в отделението за нервнболни на винохадската болница до ден-днешен лежат дваисетина младежи и девойки, дошли заради коледните подаръци.

Приятният глас на капелмайстора на сборния китарен ансамбъл извади командира Ларсон от унилите му мисли.

— За всекиго има надежда, Ларсон!

— По дяволите, капелмайсторе, мисля, че светът е така затънал в поквара, че няма никаква надежда!

— Чудото на вярата ни води, Ларсон, в тъмнината на мрачните епохи тя ни свързва с Него.

— Оставете го Него! Не го месете. Знаете много добре, че бях поканен от генерал Брамунел Бут да организирам през 1921 г. поход за спасяване на грешниците, обаче не се получи. Равносметката е печална. Трябва да посветя във вярата някой истински негодник. Такова покръстване би било истинска сензация.

— Сещам се за един, командир Ларсон! Бях вчера с него в една винарна.

Командир Ларсон пребледня от разочарование.

— И вие ли, капелмайсторе на китарния ансамбъл, сте в лапите на порока?

Достойният капелмайстор се усмихна снизходително и рече кротко:

— Кое струва повече, капитан Ларсон, да изпиеш няколко четвъртинки вино и да си спечелиш името на човек, сграбчен от лапите на порока, или да измъкнеш една душа от властта на дявола. Освен това пих вино *Lacrimae Christi*, „Христови сълзи“. А на негодника трябва да изпратим някой надарен младеж, какъвто безспорно е нашият секретар Хопс.

— Ах, Уили Хопс е същински ангел. В Цейлон туземците насмалко да го обесят, докато ги учил да пеят в плантациите химните на Армията на спасението. Извикайте го и му обяснете коя винарна посещава негодникът.

II.

Така се срещнах във винарната с господин секретаря Хопс от местното ръководство на Армията на спасението.

— Изпратен съм — започна той — от Армията на спасението. За вас може би ще е изключително интересно да се запознаете с моите възгледи. Ще съм ви много благодарен, ако намерим някое местенце, където да останем сами.

— Разбирам — казвам аз, намигайки му многозначително. — Напълно съм съгласен, ще влезем вътре, ще си поръчаме бутилка вино.

— Разрешете...

— Какво да разреша? — отвърнах, потупвайки го поверително по гърба. — Знам, че най-добрите воители на Армията на спасението се набират от редиците на бившите алкохолици. Ще си поръчаме и бутилка ром.

Когато седнахме, младият Хопс каза:

— Разрешете, обаче аз говоря сериозно. Мога ли да ви изпея нещо?

— Пейте — заръчах, настанах се удобно и си дръпнах от пурата.

Хопс започна с тих затрогващ глас:

Да крачим бодро срещу всяко зло, Сатаната ще остане сам, напред към победа срещу света на лъжата, Божието царство е нашата цел. Крачим ний неотклонно, изкушение не знаем, верни сме на правдата стражи. Крачим към победа, от греха към милостта, навред да се възслави новият живот.

Щом той свърши, му рекох:

— И аз знам нещо, чуйте! — и запях:

Който излезе от заблуждение и обърне гръб на измамата, Божията правда ще получи, ще се избави от всяка скръб, нищо няма да

го боли. За ваше здраве чашите да пресушим!

Хопс кокореше срещу мен сините си очи.

— Позволете, господине, защо пиете?

— Защото ми харесва, искате ли да опитате? Но всъщност защо ли ви предлагам? Чешката гражданка Павла Моудра изнесе веднъж лекция за Армията на спасението, в която доказваше, че армията правела истински чудеса. Пияници за една нощ ставали трезвеници, бърлогите на разврата и нечистите страсти се превръщали в образцови домашни огнища, проститутките се преобразявали в жертвоготовни милосърдни сестри, печените престъпници — в ревностни проповедници на строгия морал. Вие не ми допадате! Пияница били ли сте? Не сте! Обикаляли ли сте свърталищата на разврата и долните страсти? Не сте! Проститутка били ли сте? А закоравял престъпник? И това не. Извинете, но кажете ми, млади човече, как искате да проповядвате морал без съответната подготовка на закоравял престъпник, бандюга или алкохолик. Знаете ли от какво семейство произхожда Дейвид Ливингстън, откривателят на Централна Африка? И дядо му, и баща му са били обесени за светотатство. А къде се е учил Ян Патон, мисионер сред човекоядците от Хебридските острови? В каторгата, където лежал за отцеубийство. Пийнете си и не дрънкайте глупости.

Той вдигна механично чашата с ром и я изпи.

— Ама аз наистина съм от добро семейство — каза Хопс с извинителен тон.

— Е, млади човече, това все още не е голяма беда, не всичко е загубено. Имате време например да отарашите някой таван, а, дал Бог, и някоя банка да оберете. Не увесвайте нос. Пийнете си. Да, ромът е превъзходен!

На несвикналия с такива питиета господин Хопс започнаха да му се затварят очите. Запах му с тих нежен глас приспивна песен:

*Щом запее славеят в дъбака,
Щом се обадят гълъби в листака,
Щом зимата си вдигне чукалата,
И навред цветенца запъстроят,*

Алилуя!

Заспа на стола. Целунах го по челото, погалих го лекичко по главата и на пръсти се измъкнах.

— Сметката ще плати господинът — казах на кръчмаря, — като се събуди след малко.

Отвън вдигнах глава към звездите, осеяли небосклона, и запях из пражките улици Деветдесет и втори псалм: „Колко велики са делата Ти, Господи! Дивно дълбоки са Твоите помисли! Несмислен човек няма да разбере това!“

Какво пък, останаха ми двайсет крони да си платя глобата за нарушаване на обществения ред!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.